

[Aksel Larsen.]

ren har givet i sin Fremsættelsestale, hvori han siger, at hvis man forhøjer Priserne paa Smør og Flæsk for Forbrugerne herhjemme, vil det faa uheldige Følger for Samfundet paa Grund af den Pristalsforhøjelse, det vil medføre. Det, man er bekymret for, er altsaa Forhøjelsen af Pristallet, Risikoen for, at Arbejderne skulde faa lidt højere Lønninger, ikke for Prisforhøjelsen i sig selv, i hvert Fald ikke i den Grad. Jeg synes, man skulde interesse sig mindre for Pristallet og mere for reelt at forhindre Prisstigninger, saavel hvad Landbrugsvarer som hvad andre Varer angaar.

Vi er altsaa ikke ubetinget Tilhængere af Lovforslaget, saadan som det er formuleret, men der kan sikkert fra Ministerens Side gives adskillige Oplysninger om Baggrunden for dette Lovforslag og om Nødvendigheden af det, og vi er yderst villige til at forhandle indgaaende om det i et Udvalg og vil derefter tage endelig Stilling til det.

Aage Fogh: Det kan vist ikke være upaakrævet til Indledning at gøre opmærksom paa, at jeg skulde tale om et Lovforslag, der hedder Ydelse af Statstilskud til Forbrugerpriserne for Smør og Flæsk. Det er jo en gammel Kendsgerning, at naar der her i det høje Ting behandles et Forslag, som under en eller anden Form kan sættes i Forbindelse med Landbrugets Økonomi, ruller Diskussionen voldsomt og ivrigt, og jeg vil derfor gerne understrege, at det, jeg skal tale om, er Nedsættelse af Smør- og Flæskeprisen for Konsumenterne og ikke noget som helst om Tilskud til dansk Landbrug. Det har i og for sig ikke noget med Landbrugets Økonomi som saadan at gøre. I Modsætning til de tidligere Love paa dette Omraade, der havde to Sider: en, der vendte mod Forbrugerne og garanterede dem en vis Højestepris, og en, der vendte mod Producenterne og garanterede dem en vis Mindstepris, er der altsaa sket den Ændring, at det nu kun er Konsumenternes Interesser, der varetages, Producenternes nævnes ikke i denne Forbindelse.

Af de Bemærkninger, som den højtærede Landbrugsminister fremsatte i Gaar — desværre er Fortrykket ikke endnu kommet, saa jeg har ikke kunnet læse det —, fik jeg det Indtryk, at den egentlige Udgift for Staten ved den Forpligtelse, den har paataget sig over for Producenterne i Fjor, var mellem 17 og 18 Mill. Kr. Det er jo ikke noget særlig stort Beløb, og jeg, som stemte for Loven i Fjor, vil gerne sige i Aar, at i og for

sig tror jeg, det er for lidt til, at det kunde betale sig for det danske Landbrug at skulle have al den Diskussion i Fjor og senere om Tilskud fra Staten til dansk Landbrug. 17—18 Mill. Kr., det er ca. 12 Kr. pr. Malkeko; det er ikke noget, der redder dansk Landbrugs Økonomi. Derfor er jeg meget tilfreds med, at den Side af Lovforslaget er udgaaet i Aar.

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til Lovforslagets § 3. Jeg har forstaaet paa de foregaaende Talere, at de har faaet nogle Oplysninger ud over det, der staar i Forslaget, men jeg vil i hvert Fald læse det saadan, at vi, hvis det vedtages, som det staar her, giver Landbrugsministeren Bemyndigelse til at opkræve den Afgift — jeg havde nær sagt, som maatte passe ham, naar Eksportprisen ligger over 4 Kr. 46 Øre for Smør og over de 2 Kr. 65 Øre, henholdsvis 2 Kr. 75 Øre, for Flæsk. Derfor ønsker jeg gerne at faa det Spørgsmaal nærmere belyst i et kommende Udvalg. Jeg tror, det bliver nødvendigt at omskrive Paragraffen saadan, at det klart kommer til at fremgaa af den, hvad der egentlig er Hensigten.

Derefter vil jeg gerne have Lov til at fremsætte nogle Bemærkninger om de Ting, som de ærede foregaaende Talere har været inde paa.

Jeg kan i og for sig give min Tilslutning til den Udtalelse, som jeg tror det ærede Medlem Hr. Carl Petersen fremsatte om, at vi ikke har Interesse i de højest mulige Priser, men i de gunstigst mulige Ombytningsforhold. Men det maa selvfølgelig ikke forstaaes saadan, at hvis ikke vi kan faa billige Varer udefra, skulde vi være villige til at sælge billigt. De gunstigst mulige Ombytningsforhold vil selvfølgelig sige, at Prisen paa de Varer, vi sælger, staar i rimeligt Forhold til Prisen paa de Varer, vi indfører, og kan man bringe de Prisforhold ned paa et lavere Niveau, skal man gøre det. Jeg tror, det er ulykkeligt, at det har været saa meget, meget lettere ogsaa herhjemme at skabe en Stemning for Prisstigning, end det har været at skabe Forstaaelse for en Stabilisering af Priserne paa et lavere Niveau.

Hvad angaar Kornpriserens Urimelighed, som det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup og det ærede Medlem Hr. Chr. R. Christensen har talt meget indgaaende om, vil jeg dog gerne have Lov at fremhæve, at hvis man ikke tager det enkelte Aar, men tager en Aarrække, Aarene fra 1940 til 1947, saa bliver det ikke den Del af det danske Landbrug, der har solgt Korn, som bliver ringest stillet. Det er givet, at ved en saadan økonomisk Sammenligning mellem forskel-